
**Chambre des représentants
de Belgique**

SESSION ORDINAIRE 1998 - 1999 (*)

23 MARS 1999

PROJET DE LOI

**modifiant la loi du 5 août 1991
sur la protection de
la concurrence économique**

AMENDEMENT

N° 1 DE M. HOTERMANS

Art. 36

A l'article 42bis, proposé, apporter les modifications suivantes :

A) remplacer le mot «doit» par le mot «peut»;

B) supprimer le § 2.

JUSTIFICATION

1. Contradiction avec l'article 177 du traité CEE (avant-dernier alinéa) et la jurisprudence : faculté de surseoir à statuer et de poser une question préjudicielle pour les juridictions dont les décisions sont susceptibles de recours juridictionnel de droit interne. Le projet de loi prône le contraire et ce, à tort.

Voir:

- 2066 - 98 / 99:

– N° 1 : Projet transmis par le Sénat.

(*) Cinquième session de la 49^{ème} législature

**Belgische Kamer
van volksvertegenwoordigers**

GEWONE ZITTING 1998 - 1999 (*)

23 MAART 1999

WETSONTWERP

**tot wijziging van de wet van
5 augustus 1991 tot bescherming
van de economische mededinging**

AMENDEMENT

Nr. 1 VAN DE HEER HOTERMANS

Art. 36

In het voorgestelde artikel 42bis, de volgende wijzigingen aanbrengen:

A) het woord «moet» vervangen door het woord «kan»;

B) paragraaf 2 weglaten.

VERANTWOORDING

1. Strijdigheid met artikel 177 van het EEG-Verdrag (voorlaatste lid) en met de rechtspraak: mogelijkheid, voor de rechtscolleges tegen wier beslissingen internrechtelijk bij een rechtscollege beroep kan worden aangetekend, om de uitspraak uit te stellen en een prejudiciële vraag te stellen. Het wetsontwerp staat, onterecht, het tegendeel voor.

Zie:

- 2066 - 98 / 99:

– Nr. 1 : Ontwerp overgezonden door de Senaat.

(*) Vijfde zitting van de 49^{ste} zittingsperiode

2. La nullité d'accords contraires aux articles 85 et 86 CEE relève de la compétence du juge. En revanche, l'autorisation à accorder en vertu de l'article 85, § 3, sur base d'une notification relève du seul pouvoir de la Commission.

La loi belge sur la concurrence doit aller dans le même sens.

Cette similarité ou ce parallélisme est requis sous peine de contrariété de décisions aux niveaux national et communautaire. Voyez d'ailleurs l'initiative de la Commission pour éviter ce genre de problème : une opération à caractère communautaire, et tel est le cas lorsque l'opération couvre divers États membres, échappe dorénavant aux autorités nationales de la concurrence.

3. En cas de notification d'un accord ou acte équivalent, l'autorisation accordée ne rétroagit pas au-delà de la date de notification.

Or, le juge est souvent saisi de cas constitués par des faits qui se sont passés avant la notification. Celle-ci est par conséquent sans incidence pour la période concernée et le juge devra donc statuer à propos de la nullité liée à l'illégalité éventuelle d'accords pendant la période considérée.

Le Conseil de la concurrence n'a qu'un pouvoir de sanction lorsque les parties ne satisfont pas à leur obligation de notification.

4. Les délais prévus par le projet de loi (un mois et plus) pour instruire l'affaire/question préjudicielle devant la cour d'appel, constituent un «magnifique» instrument pour le plaideur soucieux de faire obstruction à la procédure, spécialement en référé !!! De plus, ils accroîtront l'incertitude dans le monde des affaires et en paralyseront la dynamique.

5. Obliger le juge à en référer à la cour d'appel chaque fois qu'il y a un doute sérieux sur la légalité de pratiques concurrentielles, et à se dessaisir au profit de la cour d'appel, crée une série de discriminations qui devront nécessairement trouver leur solution devant le Cour d'arbitrage.

R. HOTERMANS

2. De nietigheid van overeenkomsten die strijdig zijn met de artikelen 85 en 86 van het EEG-Verdrag valt onder de bevoegdheid van de rechter. De krachtens artikel 85, §3, op basis van een aanmelding verleende toestemming valt daarentegen onder de exclusieve bevoegdheid van de Commissie.

De Belgische wet inzake mededinging moet in dezelfde richting gaan.

Die gelijkvormigheid of dat parallelisme is vereist als men tegenstrijdigheid tussen nationale en Europese beslissingen wil vermijden. Vergelijk bovendien met het initiatief dat door de Commissie werd genomen om dergelijke problemen te voorkomen. In het vervolg hebben de nationale overheden inzake mededinging geen bevoegdheid meer over een verrichting met Europees karakter, hetgeen het geval is als de verrichting zich over verschillende lidstaten uitspreidt.

3. Ingeval van aanmelding van een overeenkomst of een gelijkwaardige akte heeft de verleende toestemming geen terugwerkende kracht die verder gaat dan de datum van de aanmelding.

Bij de rechter worden evenwel vaak gevallen aanhangig gemaakt die betrekking hebben op feiten die zich hebben voorgedaan vóór de aanmelding. Deze laatste heeft bijgevolg geen invloed op de periode in kwestie en de rechter zal dus uitspraak moeten doen over de nietigheid die uit de eventuele onwettigheid van tijdens de betrokken periode gesloten overeenkomsten zou volgen.

De Raad voor de Mededinging heeft alleen de bevoegdheid straffen uit te spreken als de partijen hun verplichting tot aanmelding niet in acht nemen.

4. De termijnen waarin het wetsontwerp met betrekking tot het onderzoek van de zaak/de prejudiciële vraag bij het hof van beroep voorziet (een maand en langer) vormen een «prachtig» instrument voor de pleiter die als bedoeling heeft de procedure te belemmeren, met name in kort geding!!! Bovendien zullen ze leiden tot meer onzekerheid in de zakenwereld en zullen ze tegen de dynamiek van deze laatste ingaan.

5. De rechter verplichten, telkens als ernstige twijfel bestaat over de wettigheid van mededingingspraktijken, het hof van beroep te raadplegen en de zaak uit handen te geven aan het hof van beroep, roept een aantal discriminaties in het leven, die noodzakelijkerwijze voor het Arbitragehof zullen moeten worden opgelost.